

NIEUMIEJĘTNIE (8) *av*

W pisowni łącznej (7), w rozłącznej (1).

Pierwsze i drugie e prawdopodobnie jasne (tak w nieumiejętny); końcowe e prawdopodobnie jasne (tak zwykle w -e; Calep 1 r. -ę – może błędnie?).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde brak.

Bez nauki, bez wiedzy, nie umiejąc, nie znając się, niesprawnie, niebiegle; imperite, indocte, inerudite, inseite Calep, Cn; impolite, incompte, ineleganter, inepte Calep; inscie, inscinter Cn (8) : aczkolwiek nievmieyetnie pyłfe do v km alie v k m raczisz przyacz lafkawie LibLeg 11/10v: ktorzy [Żydzi] będąc gorliwemi miłośnikami zakonu: lecz nieumiejętnie postępując/ [...] śprawniedliwościi Bożey poddani nie byli. NiemObr 17; Calep 530b, 541b; iż nieumiejętnie człowiek połpolity śmiertelnymi ie [grzechy główne] nazywa. LatHar 129; iako śektarze nieumiejętnie te łowá przeciw trádiciam ábo wítawam kościelnym przywodzą WujNT 890, 740.

Szereg: »niemądrze i nieumiejętnie« (1): Iákakolwiek przyczyná do śmierci czyieykolwiek/ nie mądrze y nieumiejętnie dánymi lekárstwy/ ábo czym infzym. LatHar 115.

Synonim: nieuczenie.

Cf UMIEJĘTNIE